

عنوان مقاله:

مطالعه تأثیر کاشت خاکپوش زنده شنبلیله بر کنترل علف های هرز و عملکرد ارقام آفتابگردان

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره ملی علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

بیبا عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی، کرمانشاه

غلامرضا محمدی - دانشیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی، کرمانشاه

علیرضا باقری - استادیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی، کرمانشاه

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر کاشت خاکپوش زنده در تاریخهای مختلف بر کنترل علف های هرز و عملکرد آفتابگردان آزمایشی در سال 1396 در دانشگاه رازی به صورت فاکتوریل بر پایه بلوکهای کامل تصادفی اجرا شد. فاکتور اول کاشت شنبلیله در چهار سطح (عدم کشت خاکپوش، کاشت شنبلیله 15 روز قبل، همزمان و 15 روز بعد از آفتابگردان) و فاکتور دوم سه رقم آفتابگردان (پروگرس، فرخ، و لاکومکا) بود. نتایج نشان داد که کاشت خاکپوش بیوماس و تراکم علف های هرز را در مراحل ابتدایی و پایان فصل رشد آفتابگردان کاهش داد. حضور علف های هرز در تیمار عدم کنترل (بدون وجین)، عملکرد آفتابگردان را 75/8 درصد کاهش داد. در شرایط عدم کنترل، وجود خاکپوش منجر به بهبود عملکرد نشد، اما با کنترل علف های هرز، کاشت شنبلیله همزمان و بعد از آفتابگردان عملکرد را به ترتیب 1083 و 703 کیلوگرم در هکتار بهبود داد. کاشت شنبلیله قبل از آفتابگردان در شرایط کنترل و عدم کنترل منجر به کاهش معنیدار عملکرد شد. در شرایط کنترل، عملکرد رقم لاکومکا (3426 کیلوگرم در هکتار) بیشتر از پروگرس و فرخ بود. اما در شرایط عدم کنترل، اختلاف عملکرد ارقام معنیدار نبود. به نظر میرسد در شرایط عدم کنترل، رقابت علف های هرز با آفتابگردان مانع بروز اثر مثبت خاکپوش و برتری ارقام در تولید عملکرد شده است.

کلمات کلیدی:

درصد خسارت، شاخص رقابت، شنبلیله، علف هرز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148929>

